

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "การสร้างหนังสืออ่านประกอบวิชาภาษาไทยเรื่อง ทิโตนเทศ
คำกลอน สำหรับระดับมัธยมศึกษาตอนต้น" มีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อสร้างหนังสืออ่านประกอบวิชาภาษาไทยเรื่อง "ทิโตนเทศคำกลอน"
สำหรับระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านประกอบที่สร้างขึ้น

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังนี้คือ

1. แต่งหนังสืออ่านประกอบเรื่อง "ทิโตนเทศคำกลอน" ด้วยตนเอง
2. สร้างแบบฝึกหัดเพื่อทดสอบความเข้าใจของนักเรียน จากนั้นผู้วิจัยได้
ออกไปทำการทดสอบด้วยตนเอง โดยมีตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ของโรงเรียนวัดสุทธิวราราม โรงเรียนวชิรธรรมสาธิต และโรงเรียนมัธยมหวัง จำนวน
100 คน แบบทดสอบได้รับคืนมาคิดเป็นร้อยละ 100
3. สร้างเกณฑ์ประเมินคุณค่าหนังสืออ่านประกอบเพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน
10 ท่าน ประเมิน ผู้วิจัยได้ไปพบผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมดด้วยตนเอง ได้รับคืนมาคิดเป็นร้อยละ
100

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แบ่งการวิเคราะห์เป็น 2 ตอน คือ

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากค่าตอบแบบทดสอบของนักเรียน ผู้วิจัยได้นำค่าตอบ
ของนักเรียนมาหาค่าร้อยละ แจกแจงความถี่และหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และนำเสนอในรูปบทความ
กึ่งตาราง จากนั้นได้สรุปข้อคิดเห็นของนักเรียนจากคำถามแบบให้ตอบโดยเสรีเกี่ยวกับจุดเด่น
และจุดก้อยของหนังสือทิโตนเทศคำกลอน

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากเกณฑ์ประเมินคุณค่าหนังสืออ่านประกอบ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 10 ท่าน เป็นผู้ประเมินตามเกณฑ์แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ผู้วิจัยนำค่าค่าออกมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ที่ความถี่แล้วนำเสนอในรูปแบบทศนิยมทศการวาง จากนั้นได้สรุปข้อคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อนำมาปรับปรุงหนังสือวิทยุไปเทศาค่ากลอนต่อไป

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้คือ

1. นักเรียนจำนวน 100 คน ทำแบบฝึกหัดเรื่องวิทยุไปเทศาค่ากลอนได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 76.75 และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือดังกล่าว ทั้งในด้านจุดเด่นและจุดด้อย คือ

จุดเด่นนั้น นักเรียน 52 คน เห็นว่า วิทยุไปเทศาค่ากลอนให้คติสอนใจซึ่งสามารถนำไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันได้ นักเรียน 15 คน เห็นว่าอ่านแล้วทำให้รู้คุณค่าของสามัคคี นักเรียน 29 คน เห็นว่าวิทยุไปเทศาค่ากลอนเป็นการเขียนแบบเล่านิทาน จึงชวนให้อ่าน และให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินไม่เบื่อหน่าย นักเรียน 23 คน เห็นว่าทำให้เกิดความรู้และความคิดใหม่ ๆ นักเรียน 13 คน เห็นว่ากลอนไพเราะและช่วยฝึกการอ่านกลอน นักเรียนอีก 11 คน เห็นว่าได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น

ส่วนจุดด้อยนั้น นักเรียน 30 คน มีความเห็นว่าวิทยุไปเทศาค่ากลอนมีลักษณะเป็นนิทานซ้อนนิทาน ซึ่งเวลาอ่านทำให้เกิดความสับสน นักเรียน 15 คน เห็นว่าเนื้อเรื่องสั้นเกินไปทำให้ปะติดปะต่อเรื่องไม่ค่อยได้ นักเรียน 10 คน เห็นว่าศัพท์ยากเกินไป อีก 5 คน เห็นว่าชื่อตัวละครอ่านยาก นักเรียน 3 คน เห็นว่ามีภาพประกอบน้อยเกินไปและควรเป็นภาพสี นักเรียน 2 คน เห็นว่าไม่ควรเขียนเป็นคำกลอน เพราะเด็กเล็ก ๆ อ่านไม่รู้เรื่อง และนักเรียน 2 คน เห็นว่าคำแปลควรอยู่หน้าเกี่ยวกับศัพท์

สรุปความคิดเห็นของนักเรียน ส่วนใหญ่เห็นว่าให้คติสอนใจดี แต่เนื่องจากวิทยุไปเทศาค่ากลอนมีลักษณะเป็นนิทานซ้อนนิทาน ทำให้สับสน ควรจะปรับปรุงเรียงลำดับให้ง่ายขึ้น

2. ผู้ทรงคุณวุฒิ 10 ท่าน เห็นว่า หนังสืออ่านประกอบเรื่องวิทยุไปเทศาค่ากลอนมีคุณค่าในด้านต่าง ๆ คือ ด้านศิลปะการประพันธ์ ด้านเนื้อหา และด้านความรู้ความบันเทิง

ดังต่อไปนี้

ก. คุณค่าทางด้านศิลปะการประพันธ์

ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นควยว่า หนีโศปเทศค่ากลอนมีคุณค่าทางด้านศิลปะการ-

ประพันธ์ กล่าวคือ

1. รูปแบบคำประพันธ์ถูกต้องตามฉันทลักษณ์
2. มีสัมผัสในทั้งสัมผัสสระและสัมผัสพยัญชนะ
3. การเลือกใช้คำเหมาะสม
4. สำนวนภาษาเหมาะสมกับเด็ก
5. มีรสวรรณคดีพอเหมาะแก่วัยของเด็ก
6. บางตอนนำไปเป็นตัวอย่างคำประพันธ์ได้
7. การดำเนินเรื่องชวนให้ติดตาม
8. การบรรยายชัดเจนเข้าใจง่าย
9. ผู้เขียนใช้หลักจิตวิทยาในการเขียน
10. การตั้งชื่อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง
11. จุดประสงค์ในการเขียนสอดคล้องกับจุดประสงค์ในหลักสูตร

ข. คุณค่าทางด้านเนื้อหา

ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นควยว่า หนีโศปเทศค่ากลอนมีคุณค่าทางด้านเนื้อหา

ดังต่อไปนี้

1. เนื้อเรื่องเหมาะกับวัยของเด็ก
2. ความยาวของเรื่องเหมาะสม
3. ศัพท์มีปริมาณและความยากง่ายเหมาะสมกับเด็ก
4. แบบฝึกหัดมีปริมาณเหมาะสม
5. แบบฝึกหัดยากง่ายพอเหมาะ
6. แบบฝึกหัดวัดความรู้และความคิดได้ตรงตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้
7. เนื้อหาถูกต้องตามต้นฉบับเดิม
8. ภาพประกอบมีปริมาณเหมาะสม

9. ภาพประกอบชัดเจนถูกต้อง
10. ภาพประกอบทำให้เด็กสนใจ
11. เนื้อหาบางตอนน่าจะจ่นำไปใช้

ค. คุณค่าทางด้านความรู้ความบันเทิง

บันเทิง ดังต่อไปนี้

ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นควยว่ หนังสือนี้อาจมีคุณค่าทางด้านความรู้ความ

1. ให้ความรู้ทางด้านสำนวนภาษา
2. ให้ความรู้ทางด้านศัพท์
3. ให้ความรู้ทางด้านการประพันธ์
4. เสริมสร้างสติปัญญาแก่ผู้อ่าน
5. ส่งเสริมศีลธรรมจรรรยา
6. สอดคล้องกับหลักพุทธศาสนา
7. ให้ความรู้ในการดำเนินชีวิต
8. ให้ความรู้เกี่ยวกับนิทานสันสกฤต
9. ให้ความเพลิดเพลินในการอ่าน
10. ให้อารมณ์ประณีตแก่ผู้อ่าน
11. ช่วยฝึกการอ่านรยกรของ
12. ช่วยสร้างนิสัยรักการอ่าน
13. เป็นพื้นฐานการเรียนรู้วรรณคดีชั้นสูง

นอกจากการประเมินคุณค่าของหนังสือที่โตปเทศค่ากลอนตามเกณฑ์ดังกล่าวแล้ว ผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านยังได้ให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ยิ่งหลายประการ กล่าวคือ ควรมีการปรับปรุงในด้านการเรียงลำดับเรื่องเพื่อมิให้เนื้อเรื่องสับสน อาจใช้วิธีทำลำดับนิทานและทำเรื่องย่อหน้าแต่ละเรื่องให้นักเรียนเห็นเรื่องที่ซ้นกันอยู่อย่างชัดเจน ควรทำคำบรรยายภาพประกอบ และควรแก้ไขคำบางคำ ความบางตอนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น คำแนะนำดังกล่าว ผู้ทรงคุณวุฒิได้เขียนไว้ท้ายเกณฑ์ประเมิน และอภิปรายควยว่จากกับผู้วิจัยอย่างละเอียด

ผู้วิจัยได้ประมวลผลจากการทดสอบนักเรียนและผลจากเกณฑ์ประเมินคุณค่าโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบกับสรุปความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขที่โตปเทศค่ากลอน จนกระทั่งปรากฏผลคือ ฉบับที่เสนอในภาคผนวกของการวิจัยครั้งนี้

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการสร้างหนังสืออ่านประกอบสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา นับเป็นเรื่องค่อนข้างใหม่ในวงการการศึกษา การค้นคว้าเอกสารการวิจัยก็ตี การสร้างหนังสือก็ตี ตลอดจนวิธีการวิจัยก็ตี ส่วนแต่เป็นเรื่องที่ทำไม่ใ้คงาย ๆ ทั้งสิ้น หนังสืออ่านประกอบทั้งหลายที่นักเรียนใช้ช้ญู่ในปัจจุบันนี้ล้วนแต่่งขึ้นโดยมิได้ผ่านขั้นตอนการวิจัยตามลำดับ ฉะนั้นผู้วิจัยจึงประสบปัญหามากมายในการสร้างหนังสืออ่านประกอบและการวิจัยครั้งนี้

ถึงแม้ว่า ผลการวิจัยจะปรากฏว่า นักเรียนทำคะแนนในการทดสอบได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 76.75 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์พอใช้ การประเมินคุณค่าโดยผู้ทรงคุณวุฒิก็ไ้ผลอยู่ในเกณฑ์ดีและดีมาก และถึงแม้ว่าผู้วิจัยจะได้พยายามแก้ไขปรับปรุงหนังสือให้ดีขึ้นเพียงใดก็ตาม ก็ยังคงมีข้อบกพร่องอยู่บ้าง ผลของการวิจัยครั้งนี้อาจมิใช่เครื่องยืนยันที่สมบูรณ์ว่า ที่โตปเทศค่ากลอน สมควรใช้เป็นหนังสืออ่านประกอบวิชาภาษาไทยสำหรับระดับมัธยมศึกษาตอนต้น แต่ผู้วิจัยก็หวังว่า หนังสืออ่านประกอบและการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางให้ผู้สร้างหนังสือที่ดีขึ้นมีการวิจัยตามขั้นตอนก่อนนำออกใช้ เพื่อประโยชน์แก่เยาวชนของชาติไทยต่อไป

ขอเสนอแนะ

สำหรับครูอาจารย์

1. ควรทำความเข้าใจจุดประสงค์และเนื้อหาของหลักสูตร ตลอดจนหนังสืออ่านประกอบในระดับชั้นที่ตนสอนอยู่อย่างถี่ถ้วน
2. ควรศึกษาเกณฑ์ในการเลือกหนังสือเรียนหรือหนังสืออ่านประกอบให้เหมาะสมแก่เด็ก โดยศึกษาจากผลการสำรวจ การวิจัยที่มีผู้ทำไว้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

3. ควรให้นักเรียนมีความรู้ในวิธีการเลือกหนังสือ ให้แนวทางในการเลือกอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับความสนใจของแต่ละคน

4. หากเป็นไปได้ควรให้โอกาสนักเรียนในการเลือกหนังสืออ่านประกอบตามความสนใจของแต่ละคน หรืออย่างน้อยก็ควรให้นักเรียนมีโอกาสเลือกบ้าง มีครูเป็นผู้เลือกให้ทั้งหมด

5. ครูควรจัดหาหนังสืออ่านประกอบทุกเล่มไว้ในห้องสมุด เพื่อให้เด็กได้เห็นไปสัมผัสได้ ควรส่งเสริมการใช้ห้องสมุด จัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น เล่าเรื่องจากหนังสืออ่านประกอบ จัดงานนิทรรศการหรือสัปดาห์หนังสืออ่านประกอบ เป็นต้น

6. ครูผู้สอนควรทดลองแต่งหนังสือเองบ้างหลังจากที่ฝึกศึกษาหนังสืออ่านประกอบจำนวนมากมาแล้ว ลองสร้างหนังสือใหม่ อาจจะเป็นร้อยแก้ว หรือร้อยกรอง ตามถนัด ก็จะได้ทั้งความรู้ความบันเทิงและความภาคภูมิใจอย่างยิ่ง

สำหรับผู้บริหาร

1. ควรมีเกณฑ์ในการเลือกครุภาษาไทย และในการเลือกหนังสือ สามารถเป็นที่ปรึกษาของครูในการเลือกหนังสือได้

2. ควรจัดบริการห้องสมุดให้สะดวกและเพียงพอแก่ความต้องการของครูและนักเรียน จัดหนังสืออ่านประกอบให้มากที่สุดหรือทั้งหมดถ้าทำได้

3. ในการเลือกหนังสือเรียนหรือหนังสืออ่านประกอบสำหรับนักเรียน ควรร่วมกันปรึกษาเชิงวิชาการกับครูผู้สอน มีข้อเสนอแนะต่อประโยชน์ในการซื้อขายหนังสือเท่านั้น

สำหรับผู้เขียนและผู้วิจัยต่อไป

1. โดยทั่วไป ผู้เขียนหนังสือเรียนหรือหนังสืออ่านประกอบ มักมีข้อคนเดียวกับผู้วิจัย แต่ถ้าวุ้เขียนจะปฏิบัติคนเป็นผู้วิจัยด้วย ก็จะได้ผลงานที่มีค่ายิ่งขึ้น ฉะนั้นเมื่อจะเขียนหนังสือเชิงวิชาการหรือเรื่องอ่านเล่นสำหรับเด็กก็ ผู้เขียนควรสร้างหนังสือของตนตามแนวทางการวิจัยที่มีผู้ทำมาแล้ว และพยายามแก้ไขปรับปรุงผลงานของตน ตลอดจนเสนอแนะวิธีการใหม่ ๆ

อันจะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างหนังสือสำหรับนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง

2. ในการที่จะเป็นทั้งผู้เขียนและผู้วิจัยในขณะเดียวกันนั้น จะต้องตระหนักไว้ว่าต้องมีความสามารถ มีทุนและมีเวลาเพียงพอ การวางแผนจะต้องกระทำโดยรอบคอบ เพื่อให้งานสมบูรณ์ตามจุดประสงค์

3. ในการจัดพิมพ์หนังสือที่สร้างขึ้น ควรคำนึงถึงคุณภาพการพิมพ์ เช่น กระดาษปก ภาพ สี บรรณานุกรม ภาพผนวก ฯลฯ มิใช่มุ่งหวังเพียงผลกำไรในการจำหน่ายเท่านั้น

4. หลังจากได้มีการนำหนังสือออกใช้ตามโรงเรียนหรือออกจำหน่ายทั่วไปแล้ว ควรมีการติดตามผลด้วย เช่น สัรวจททัศนคติของผู้อ่าน ของครูอาจารย์และนักเรียน และนำผลจากการสำรวจนั้นมาปรับปรุงหนังสือให้ดีขึ้น ภารกิจของผู้เขียนและผู้วิจัยไม่มีการสิ้นสุดราบเท่าที่ยังมีผลงานนั้นปรากฏอยู่ในโลก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย